

ਆਲੂ-ਮਾਲੂ-ਕਾਲੂ

ਵਿਨੀਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ

ਮਾਲੂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਲਾਲ ਟਮਾਟਰ, ਲੰਬੇ ਬੈਂਗਣ ਅਤੇ ਹਰੀ ਭਿੰਡੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਾਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਮਾਲੂ! ਜਾ ਕੇ ਕੁਝ ਆਲੂ ਵੀ ਲੈ ਆ।” ਮਾਲੂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖਾਂ, ਵੇਲਾਂ ਅਤੇ ਬੂਟਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਆਲੂ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

“ਦਾਦੀ ਮਾਂ, ਆਲੂ ਹਾਲੇ ਲੱਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ,” ਮਾਲੂ ਨੇ ਖਾਲੀ ਟੇਕਰੀ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। “ਨਹੀਂ ਮਾਲੂ, ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਲੂ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ,” ਦਾਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਮਾਲੂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਕਾਲੂ ਕੁੱਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ।

ਮਾਲੂ ਆਲੂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, “ਬਊ! ਬਊ!” “ਕਾਲੂ! ਰੁਕ ਕਾਲੂ!” ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜਦਿਆਂ ਮਾਲੂ ਚੀਕਿਆ। “ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰ।” ਕਾਲੂ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਵੱਡੇ ਮੋਟੇ ਆਲੂ! “ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਕਾਲੂ! ਤੂੰ ਆਲੂ ਲੱਭ ਲਏ!” ਆਪਣੀ ਟੇਕਰੀ ਨੂੰ ਆਲੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਦਿਆਂ ਮਾਲੂ ਹੱਸਿਆ।

THE END

Click below to follow us:

YouTube

facebook

PRATHAM
BOOKS

A Book in Every Child's Hand

This story has been provided for free under the CC-BY license by Pratham Books. Originally illustrated by Suvidha Mistry.

